

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mítt, num. 1, botiga BARRCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 3 rals, San Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

SARAH BERNHARDT.

CLA Y CATALÁ.

Som catalans, y al pá, pá; y al vi, vi. Hém defensat sempre la política de Castelar: lo seu projecte de crear una república práctica, sensata, prudent; pero molt democrática ha sigut, es y será 'l nostre somni.

Per aixó creyém que 'l nostre partit que vol patria, progrés y treball, com á medi 'l més segur de cultura, de civilització y de bona democracia, ha de combatre sempre, sense misericordia, las ideas y fins las tendencias libre-cambistas, que representan l' empobrimient, la miseria y la degradació.

A Madrid generalment no ho entenen d' aquest modo: allá diuen que ser libre-cambista fá liberal, y ser proteccionista fá reaccionari; y si 'ns hém de corsecar per falta de feyna y per excés de competencia extrangera jamicol fastidiarse, que aixó fá liberal al istit de Madrid.

Nosaltres no podém admetre aquesta adulteració de la idea liberal. La llibertat fuig dels pobles ahont no hi há pá.

Lo tractat ab Fransa té una marcada tendencia libre-cambista. Es un atach contra un gran número de industrias; es la mort d' algunas.

Esperavam per lo mateix, que 'l senyor Castelar lo combatiria ab la seva eloqüentissima paraula, y ho esperavam per dos motius:

Primer: perque es un republicá prou práctic, per no incorre en idealismes funestos; y prou patriota per no sustentar contra cap manifestació del treball, ideas que han nascut al extranger, y sols als extrangers aprofitan.

Segon: perque ha sigut tres vegadas y es encare diputat per Barcelona; y 'l primer deber de un diputat es vetllar pels interessos dels seus representants, quan son legítims com los nostres, y fer-se intérprete de las sevas reclamacions, quan com las nostras son tan fundadas.

Nos hem enganyat, y ho deplorém ab tota l' ánima.

Castelar s' ha abtingut de parlar, y s' ha abtingut de votar. No vo'ém saber perqué: éll ho explicarà si ho té per convenient.

Quan parla 'ns entusiasma; pero vaja, que quan calla no 's pot sentir.

Callant, ha deixat perdre una magnífica ocasió per salvar la llibertat. Tot lo pais productor l' hauria alsat a la punta del dit: hauria sigut l' amo. Callant, ha consentit que 'l govern se suicidés, y que 'ls conservadors, que estavan tant desacreditats, poguessen fingir-se los únics proteccionistas, ab l' intent de refer-se, y tirar a terra las institucions liberals. Y avuy están molt aprop de lograrho.

Sentim l' abstenció del Sr. Castelar, y creyém que ha de ser funesta per la llibertat y per la democracia.

De moment, y sense abdicar de una sola de las nostras idees democráticas y gubernamentals, ja que som y serém lo qu' hem sigut fins are, nosaltres que per elegir a n' en Castelar, nos hém vist presos y perseguits, y no hém reparat may en sacrificis, hém de declarar una cosa:

Que ja que 'l nostre diputat, quan s' ha tractat de salvar las aspiracions y 'ls interessos econòmichs de Barcelona, ha fugit d' estudi;

Nosaltres, quan un altra vegada 's tracti de elegir a n' en Castelar per Barcelona, fugirém del colégi. Clà y català.

P. K.

UNA VISITA DIABÓLICA.

OTA la vida me 'n recordaré de la nit del diumenje passat.

¡Quin somni més horripilant!

Vaig somiar lo dimoni, ab los seus ulls de sofre encés, la qua cargolada y las tradicionals banyas.

¡Jesus, Maria, Joseph! Encare 'm sembla que 'l veig.

Escampant una pudor de socarrim capás de tapar los esperits, sense dirme Deu té quart, ni ase ni bestia, se m' n' entra dintre 'l quarto y d' un brinco s' assenta sobre 'l llit ab la major familiaritat.

—¿Qui sou? l' hi vaig dir jo, duptant encare de lo que l' aspecte del personatge m' indicava.

—Lo diable, 'm respon lleansant una rialleta verda-derament infernal.

—Ho confesso ab tota franquesa: al sentirlo, la primera intenció va ser senyarme per veure si l' esquivava; pero ja fa molt temps que no hi fet aquesta operació, y a pesar dels meus esforços, no vaig poguer treure bé las combinacions de creus y ratllas.

—Y are! ¿qué fas? va dirme 'l director del infern al veure que 'm passejava 'ls dits per la cara. ¿Qué 't venetas las moscas?

—Jo no vaig contestarli... per prudencia, y sense més cumpliments me tapó de cap.

—Precació inútil! La vista del dimoni ho foradava tot y a través dels llensols veyá perfectament los seus ulls, com dos fanalés, que brillavan entre la fosquetat del quarto.

—No tinguis por; me va dir al cap d' un rato, després d' haver examinat la habitació: avuy hi sortit a donar una volta, y com que 'm trobo d' humor, hi volgut passar un rato distret ab algú.

—Aquest algú era jo!

—Véus, va prosseguir en Llucifer donantme un pessich a la cama; si vosaltres no fossiu tant mal educats y 'm tractessiu més fraternalment, jo 'us prestaria molts serveys y 'us contaria moltes cosas que difícilment podéu sapiguer si no 'us las conta una persona ben enterada com jo. ¿No es veritat que devegadas us trenquéu lo cap pera resoldre un problema y la solució no vé may?

Aqui va callar un moment per veure si jo responia.

—Vaja, no siguis esquerp; continúa dihent: per lo més sagrat del infern te juro que no porto malas intencions. Ja veurás, pregunta 'm. ¿Vols sapiguer alguna cosa?

—Jo, que comensava ja a referme, 'm vaig sentir ab valor pera enrahonar.

—Si, vaig dirli tartamudejant. ¿Qué me 'n diu de la conducta de 'n Sagasta?

—De 'n Sagasta? ¡Home! ¿De qui 'm parlas? No pots figurarte la simpatía que aquest home m' inspira. Ja feya temps que 'l rondava; pero ara ja puch dir que me l' he fet completament meu.

—¿Com s' entén?

—Home, vull dir qu' estich segur de que quan mori vindrá directament a las calderas, sense entretenirse gens ni mica. Si jo no m' hi hagués dedicat, tal vegada hauria sigut tot un altre home. Ara com ara, potser ja governaria bé, potser hauria donat al poble tot lo que l' hi déu, potser hauria cumplert las promesas que va fer en la oposició y hasta potser tindria l' aplauso del pais; pero jo m' he empenyat en ferlo anar per altres camins, y puch dir ben alt que la empresa m' ha sortit bé.

—Es dir que vosté es lo seu director?

—¡Vaya! Y donchs ¿qui vols que sigui capás d' inspirarli 'ls disbarats que vé fent d' un quan temps a

aquesta part? Vull dedicarlo a ayo dels dimoniets joves, y per això tinch empenyo en que vingui als meus estats. Véus, jo penso: Aquest home si no 'l vigilo es capás de portarse bé. ¿Si? Donchs no deixar-lo ni un moment. Quan era a la oposició ja casi me 'l veyá meu. De tristesa y de desitj anava consumintse qu' era un contento; pero 'l tunante 's va aprofitar d' una distracció mèva, y un dia te me 'l veig a dalt del ministeri. Pujar y revifarse tot va ser hu. ¡No pots imaginarte lo que l' hi agrada governar! Ja veurás, vaig pensar jo; fem de manera que caygui aviat.

—¿Perqué?

—Perque aquesta vegada no s' alsarà més, no podrá resistir lo cop y en dos días se 'n va al calaix y d' allí a casa. Per are m' obeheix perfectament. Fa tot lo que l' hi dich y si va seguint aixís, estich segur de que en Cánovas l' hi farà la trabeta y 'ls diablets tindrán ayo.

—¿Vol dir?

—Com si ho vejés. Tinch pensat ferli fer varias cosas que son uns disbarats de marca major, y en virtut dels quals la seva cayguda es segura. ¿Vols sapiguer res més?

—No senyor, gracias; vaig respondre jo, qu' esperava ab desitj que 'l diable toqués lo dos.

A las nou del dematí, impresionat encare per aquest somni, m' alsava capolat de cap a pèus: lo primer que faig es llegir lo diari.

¿Qué veig?

En lo lloch més visible hi havia un telégrama de Madrit.

—El congreso de los señores diputados acaba de aprobar el tratado de comercio con Francia.

No sé perque, vaig pensar en las profecias de la nit. ¡Qui sab si aquest es lo primer dels grans disbarats que 'l dimoni ha inspirat a n' en Sagasta!

FANTÁSTICH.

ODA del dia: la barretina.

Barcelona sembla una vila de montanya en dia de festa major. La Rambla sembla un camp de rosellas. Per tot se veuen barretinas.

¿Qué desiena aixó?

No ho sé; pero quan las gallinas veuen que al gall se l' hi encen la cresta, se 'n van a jòch.

Y consti que la barretina, are com are, no designa odi contra 'ls castellans, ni contra 'ls gallegos, ni contra 'ls andalusos, ni contra 'ls extremeños, ni contra cap de las provincias ó regions espanyolas.

Significa, si per cas, una protesta contra 'ls vividors politichs, de totas menas, l' espuma de totas las provincias que se 'n vá a Madrit a fer forrolla, xuclant la sanch de la nació espanyola.

Una protesta contra aquests càncers que 's clavan al cor de la nació.

Ganduls de mena, 's migran y corsecan al veure a un poble que treballa y prospera.

Els necessitan un pais pobre y humil per dominarlo millor.

Y per aixó no hi ha hagut insult, ni injuria que no hajan vomitat contra l' honrada, l' activa y la laboriosa terra catalana.

Per aixó també, la terra catalana 's cala la barretina.

La barretina—enténguis bé—al ser catalana es espanyola. Ningu olvidará may la gloria inmensa que va conquistar en Tetuan y en Vad-Ras.

Avuy torna a sortir, per combatre als parásits de la politica, que son tant enemichs d' Espanya, com ho eran los moros de Marruecos.

¡Ben vinguda siga l' honrada barretina!

De la monarquia a la República; de la República altre cop a la monarquia.

Aixó es lo que, segons diuen, tractan de fer en Martos y en Montero Rios, unintse ab en Moret, dintre del partit demócrata-dinástico.

Los republicants hém de dirlos:

—Felis viatge y no perdin la gana ab aquest cambi d' aires.

De totas maneres en Martos y 'ls seus amichs, monárquichs ó republicans sempre 'ns serán simpáticos, desde que van acompanyar a D. Amadeo de Saboya fins a la frontera.

L' arquebisbe Lluch, al rebre 'l barret de cardenal, ha demanat protecció a l' industria espanyola.

Ja no s' hauria de dir Lluch.

Demanat lo que demana, demostra que hi lluca més que 'ls que volen lo libre-cambi.

En Camacho aquests últims días ha rebut varias embestidas.

Veyentse tot aturrullat, no ha tingut més remey que dir lo següent:

—Indiquéume librement, y si resulto culpable, condemnéume.

Quan lo general Prim era a l' oposició, sempre que l' hi sortian ab estirabots per l' estil, responia:

—Tanquéu per vinti-quatre horas las tropas als quartels, y ja 'us ho explicaré.

Es lo que dihém nosaltres:

—Tanquéu per vinti-quatre horas los alimentos del presupuesto dintre del rebost, y després ne parlarem.

¡Pobre Camacho!

L' aire dels badalls de la majoria, bastaria per tirar-lo a terra.

¡Bé per la «Companya trasatlántica de transports maritims» que adelantantse al govern, acaba d' establir una linea directa de vapors entre Barcelona y las Repúblicas del Plata!

Lo primer es un gran barco, 's titula «Fivaller», y no duptém que será rebut ab entusiasme pels espanyols residents en aquellas apartadas regions.

Al cap de vall es un tros de patria espanyola que 'ls anirá a visitar de 'n tant en tant.

En Moret, que sense ser de la situació, mana y disposa, ha tingut l' amabilitat d' oferir compensacions a l' industria, pels perjudicis que sufrirá ab motiu del tractat de comers ab Fransa.

Las compensacions de 'n Moret son libre-cambistas a tot pasto.

Significan una humillació y una inconseqüencia.

Lo Sr. Albacete dirá:—Jo vaig clavarlo a la creu.

Y respondria 'l Sr. Moret:—Jo vaig posarli l' INRI.

¿Qu' hém de dir de la gran actrís Sarah Bernhardt, que ha comensat a treballar en la Sala Bethowen, ahont donará un número molt limitat de funcions?

Váginla a veure. Per tot lo mon ha sigut admirada y aplaudida.

Es una dona com no n' hi ha cap més, y una artista que no té rival.

La Campana per commemorar la seva estada a Barcelona, publica avuy lo seu retrato.

Un periódich libre-cambista, diu qu' en materias de protecció, cada ermita demana per la seva ermita.

Los catalans volen protecció per l' industria manufacturera; los valencians la demanan pels seus arrossos; los andalusos pels vins y per las pansas; los castellans pels blats, y aixís sucesivament.

—¿Qué vol dir aixó? pregunta.

—Molt senzill: vol dir que a Espanya tots som proteccionistas. Fins los empleats demanan protecció al govern per menjar del presupuesto.

Y no obstant, los libre-cambistas, en lloch de armonisar aquestas tendencias, dintre del camp pacífich de producció, procuran que estigan en pugna y 's barallin sense misericordia.

Aquest es l' ideal del seu patriotisme.

La guerra-civil entre 'ls productors.

Y luego l' invasió dels productors extrangers.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Del Vendrell nos comunican las hassanyas d' aquell rector, que diu que 'ls lectors de la CAMPANA están excomunicats, y que hi hauria de haver una inquisició a cada cantonada.—Si, no fora mal, per cremar los capellans que quan s' alsan partidas carlistas, deixan lo calze y empuñan lo trabuch.

En Mariano de la Coloma no fa més que passejarse per Martorell. Los vehins d' aquella vila tant liberal que coneixen los miracles del ex-cabecilla, s' admiran de la seva sanch freda. Hi ha poblacions, que siquiera per vergonya no deurian trepitjar may los cabecillas.

Un capellá d' Igualada vá promoure un escándol reptant a un treballador que no 's vá treure la gorra quan ell passava ab lo viatich. Ell duya 'l solideo y 'l boneto.

A Igualada tots iguals, apreciable reverendo.

L' escena a Sabadell y en casa de un capellá. La majordona descubreix que una criadeta, órfana de pare y mare, ha sucut una mica de pa en la tlet del pare predicador, y agafant una brasa de foch, l' hi passa pels llabris. La criatura donava crits horrencos. La població está irritada. Denunciém aquest fet inicuo y bárbaro als tribunals de justicia. Lo jutje de primera instancia de Tarrasa y 'l Regent de l' Audiencia están en lo cás de averiguar qu' es lo que han fet sobre 'l particular lo jutje municipal de Sabadell, si es que no ha elevat encare la denuncia al tribunal corresponent.

NUVOLADA.

¿Será cert lo que 's fa corre?
 ¿Será cert que la fusió
 ha agafat lo sarampió
 y está á punt d' aná á la porra?
 ¿Será cert que 'ls descontentes
 cridan un poquet més alt
 y que 'l cel ministerial
 va embrutantse per moments?
 ¿Será cert que 'l matís vert
 que brilla en la majoria
 ressalta de dia en dia?
 Vaja, diguin ¿será cert?
 Dihuen que 'l govern no sab
 com sortir del compromís:
 que en Campos, tot indecís,
 passa 'l temps gratantse 'l cap,
 que en Gonzalez no fa re;
 que en Camacho está espantat;
 que en Sagasta, de cremat,
 ja no 's pentina 'l tupé:
 que hi ha qui vol fer bugada;
 qu' estém mals per tot arréu;
 en fi, que per tot se véu
 una horrenda nuvolada.

En Balagué está enfadat
 perquè 'l govern desvarieja,
 y 'l ministeri pateja
 perquè en Balagué ha parlat:
 los més turbulents batallan
 perquè en Sagasta va enrrera,
 y en Sagasta 's desespera
 perquè 'ls turbulents no callan:
 lo país está alarimat
 perquè en Camacho l' escura,
 y 'l bon Camacho murmura
 perquè 'l país no ha pagat.
 Es dir que en aquest infern
 se véu, per estran y capritxo,
 lo govern contra tot vitxo,
 tot vitxo contra 'l govern.

Los canovistas se creuhen
 que D. Práxedes caurá,
 y s' ho arreglan ja tant pla
 que casi bé ja s' hi veuhen.
 En Moret obra ab esmero
 atishant lo que ara vé,
 creyentse qu' ell ha de sé
 qui pujará al candelero
 Ningú vit sense esperansas;
 tot son ulls espavilats:
 hasta diu que 'ls moderats
 están fent pactes y alianças.
 Y 'l govern, mitj mort de pò,
 passa comptes nit y dia,
 creyentse que presencia
 l' enterro de la fusió.

Mentres tant la nuvolada
 creix á passos de gegant,
 y 'l país está esperant
 qui guanyará la jugada.
 ¿Serán los flamants dinástichs
 que fan l' home per Madrid?
 ¿Será tal volta 'l partit
 dels elatells blancs y 'ls elástichs?
 Tant si guanyan uns com altres,
 hem de tenir per entés
 que no deurá venir res
 que siga mal per nosaltres.
 Pitjor que 'l que avuy estém
 casi no hi podém estar.
 ¿Qué més nos poden donar
 que avuy dia no ho tinguem?

Vingan donchs núvols negrosos,
 vingan actes arbitraris,
 vingan plans estafalaris
 y projectes desastrosos.
 Que tractin ab Inglaterra,
 que fassin corre la tinta,
 que posin la base quinta
 y tantas com n' hi ha á la terra.
 Nosaltres hem de cuydá
 de tenir calma y catxassa,
 y examinar lo que passa:
 després lo temps manará.
 La nuvolada se 'ns posa
 més fosca de mica en mica,
 y tot lo que 'ns volta india
 que va á passá alguna cosa.
 Es fácil que tinguem aygua
 quan menos nos ho pensém;
 per lo tant, no 'ns distrauem
 y preparém... lo paraygua.

C. GUMA.

Dihuen que en Camacho cau. N' ha fetas tantas, que ja pert las forsas y l' equilibri. L' empena del país no pot resistirse. Succeheix ab los ministros dolents com ab las malas pedregadas. La pedra cau, tronxa las vinyas y quan ha fet lo mal derriteix. Aixís los ministros dolents no 's fonen sinó quan

los pobres contribuyents se quedan sense un rahim y sense un pámpol.

Fins D. Joseph Maria se 'n ha anat á Madrid, per donar lo seu vot de senador contra 'l tractat de comers ab Fransa.

Consti que may lo bisbe de Barcelona ha fet un viatge més profitós, baix lo punt de vista material y espiritual. Ningú com la religió té interés en que no 'ns morim de gana.

L' home que 's mor de gana, renega.
 L' home que renega 's condemna.

En Gracia y en varios punts de la provincia ha comensat la cobranza de la contribució. Segons las nostras noticias, la pagansa no ha comensat encara.

S' assegura que ha desaparecut un corredor de cambis enduhteutse'n setcentas cinquanta mil pessetas perteneixents la major part á gent piadosa.

«Díeros de sacristan: cantando se vienen y cantando se van».

De totas maneras, aquestas personas piadosas no tenen de que aflirise de la pérdua de las setcentas cinquanta mil pessetas. Digan alló que dihuen quan se mort algú:

—Ditxosas ellas que se 'n han anat al cel.

A Granada 'ls sombreroers s' han declarat en huelga. Aixó ray ¿volen que 'ls envihém barretinas? Demanin.

En molts estanchs de Barcelona, s' han acabat los puros.

Senyor Camacho, home, encare qu' estiguem renyits, lo tabaco no 's nega á ningú.

Lo tractat de comers ab Fransa vá haver de aprobarse després de declararse 'l Congrés en sessió permanent.

Vá ser aprobat á altas horas de la nit.
 Com si fós una cosa dolenta.

La aprobació del tractat vá recaure precisament lo dia 23 de Abril, es á dir la diada de Sant Jordi.

Ja no 's dirá Sant Jordi, mata l' aranya; sinó Sant Jordi mata l' industria.

La diada de Sant Jordi, es la de las rosas. Aquest any no ho ha sigut de las rosas; sinó de las espinas.

Lo govern de Russia ha prohibit que 'ls militars s' ocupin de politica. Diu que ha obrat aixís, per reprobbar la conducta del general Skobelev.

Ja se sab, allá com per tot arréu, als nihilistas se 'ls fusella ab balas de plom.

Are, als que podrian tornars' hi ja es diferent.
 A aquests se 'ls fusella ab balas de goma.

Rahó libre-cambista en abono de la aprobació del tractat de comers:

—Vots son trunfos.
 ¿Si? Donchs mirin, devegadas los trunfos se posan malament.
 Sobre tot, si no son bèn amanits.

Lo Sr. Albareda vá pronunciar un discurs en favor del tractat de comers, á tall de andalús: á cada paraula un xiste.

¡Quina llástima que parli en prosa!
 En forma de cantars, y ab acompanyament de guitarra ¡olé! ¡La mar!

«Si á una cepa de Jerez
 algun dia le dijeras
 si quiere proteccion,
 se secaba de vergüenza!»

¡Y d' aixó 'n fan ministros de Foment! Per la Gran Duquesa, pèl Barba Azul, podria servir y obtenir aplausos, un ministre sandunguero; pero per una nació sèria...

Francament: per ministros aixís s' hauria de crear un ministeri expres.
 Lo ministeri dels xistes nacionals.

Lo gobernador de Valencia surt al terrat y s' entreté elevant globos de paper.

Fá l' aprenentatge de ministre de Hisenda.
 Ser ministre de Hisenda consisteix en descarregar butxacas y a'sar contribuyents.

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO DEL 16 DE ABRIL

- XARADA 1.ª—A-mo-ro-sa.
- Id. 2.ª—A-te-a.
- MUDANSA.—Bossa.—Cossa.—Gossa.—Mossa.—Rossa.—Fossa.
- ROMBO.—
C
R O M
C O N I L L
M I L L
L L
- GEROGLÍFICH.—No per tú sino per lo pá, remena la qua 'l cá.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO DEL 23 DE ABRIL

- XARADA 1.ª—Es tam-pa.
- Id. 2.ª—Po-llas-tres.
- MUDANSA.—Poca.—Paca.—Peca.—Pica.
- TRIANGUL.—H O R A S
O R O S
R O M
A S
S
- GEROGLÍFICH.—L' any més vell es l' any hu.
Han endevinat totas 5 solucions los ciutadans Dos meritoris, Marieta de Bráñim y Anónim; n' han endevinadas 4 Salamero y Montadas; 3 E. Roure, Tiquitrac y Silvestre y 1 no més. Un que no es nebot del seu tío.

XARADAS.

I.

Després de haver prima-tres,
 hu-dos vaig deixar la casa,
 quan un tot fill de l' Agnés
 entrant quiet, los dinés
 va robar de la Tomasa.

PAU SALA.

II.

Jo tenia un hu-tres blau
 que molt dos era per mí;
 y vingué en Total y en Pau
 y me 'l feren malbé ahí.

M. MILLÀ.

SINONIMIA.

Troba en Tot que no es pas tot
 no admetre en Pep lo barret
 que l' hi ha comprat en Joanet,
 quan per tot darlo no pot.

UN TAPÉ Y F. DE T.

GEROGLÍFICH.

QIX
 LIA
 LIT
 IXT
 ot

A. CHABERT.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans E. Rocés, Pau Sala, Hermosa Lola y Sicuterat. Las que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampech lo qu' envian los ciutadans J. Giró, F. H., J. Mayol, Xarrinxo Marrinxo, Si, si soch jo, Gat sense unglas, Piga-rossa, S. Boftrull, M. Sancho, Dos Meritoris, Mincul, Teresi Nap, P. Lopez y Llarch y Prim. Ciutada E. Rocés: Enviarem molta part de lo que 'ns envia. —E. Roma: Id. un logogrifo.—Noy de profit: Id. trença-coscas y rombo.—Pesca-pecats: Id. un geroqlífich.—J. Argenti Pradell: Lo fet que 'ns refereix es de felxa molt atrassada.—Mercé B. de Q.: No podém complaurela: lo nom al cap-de-vall no es cap injuria ni cap ofensa.—Soldat qu' está de guardia: no pot anarhi.—J. Torras: Va bé.—Joan Vilaseca: Id.—R. B.: Aceptem l' articlet.—J. Farrés: L' articlet de voste té un tó massa doctoral per un periódich de mer entreteniment.—E. Reig: Casi tots son iguals, y nosaltres no 'ns ocupem mes que de fetes extraordinaris.—P. Plana: Assumptos de una índole tant particular no son del domini de la Campana. Apart d' aixó, certas cosas ditas are son inoportunas.—J. Molas Ballester: La poesia va bé.—Gira-missals: Insertarem una conversa.—Dos meritoris: Id. una de voste y una conversa.—Hermosa Lola: Id. molta cosa de lo que 'ns envia.—J. Queraltó: Id. tercelo y rombo.—R. Coll G.: L' apotecari va bé; lo altre es massa epigramatic.—P. B., Escola Majó. Un cristiano, S. Vanós y Guapa premianes: Premia de mar: En lo número passat varem parlar dels celebres missionistas.—Un trovador Sabadell: I. F. Igualada; A. A. Marlorrelly C. B. R. Vendrell: Quedan complascuts.—Bochaires y C.^a Van fer mal de anar á cantar á la professó ¿Qué no ho sabian que 'ls rectors son aixís? Donchs perquè s' hi tractavan. Qui no vulga pols que no vaji á l' era.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre, 21 y 23

VOTACIÓ DEL TRACTAT DE COMERS.

PRESIDENT.—Se abre la votacion. . ¿Sr. Sagasta?
SAGASTA.—¡Sí!
PRESIDENT.—¿Sr. Balaguer?
BALAGUER.—Non.

PRESIDENT.—¿Sr. Castelar?..
UNA VEU.—Ha fugit d' estudi.